

Wat zegt de Griekse filosoof Aristoteles over ethos en pathos?

...omdat welsprekendheid haar doel vindt in een oordeel – politieke toespraken worden aan een oordeel onderworpen, en ook een uitspraak van de rechtbank is een oordeel – moet een spreker niet alleen erop toezien dat de redenering verhelderend en overtuigend is [*logos*], maar evenzeer zijn eigen persoon in een bepaald daglicht stellen [*ethos*] en de beoordelaar in een bepaalde gemoedstoestand brengen [*pathos*].

- Aristoteles (384-322 v. Chr.)

Wat zegt de Griekse filosoof Aristoteles over ethos en pathos?

Overtuigen door middel van het karakter [*ethos*] vindt plaats wanneer het betoog zo wordt ingekleed dat het de spreker als geloofwaardig voorstelt: fatsoenlijke mensen geloven we liever en gauwer [dan andere mensen], over alle onderwerpen in het algemeen, maar helemaal in kwesties waar geen exacte kennis van mogelijk is en waar plaats is voor twijfel. Maar dit vertrouwen moet wel het gevolg zijn van de toespraak zelf, niet van een vooroordeel over de aard van de spreker. Het is namelijk niet zoals sommige schrijvers van handboeken beweren, dat in de redenaarskunst de vraag of de spreker een fatsoenlijk mens is helemaal niet zou bijdragen tot zijn overtuigingskracht; je mag integendeel haast wel zeggen dat het karakter het doorslaggevende overtuigingsmiddel is.

- Aristoteles (384-322 v. Chr.)

Wat zegt de Griekse filosoof Isocrates over ethos en pathos?

The man who wishes to persuade people will not be negligent as to the matter of character [*ethos*]; no, on the contrary, he will apply himself above all to establish a most honourable name among his fellow-citizens; for who does not know that words carry greater conviction when spoken by men of good repute than when spoken by men who live under a cloud, and that the argument which is made by a man's life is more weight than that which is furnished by words?

- Isocrates (436-338 v. Chr.)

Wat zegt de Romeinse filosoof Cicero over ethos en pathos?

Niets, Catulus, is immers bij het spreken van meer belang dan dat de redenaar de toehoorder gunstig voor zich stemt [*ethos*] en dat die toehoorder zelf zo beïnvloed wordt dat hij meer door opwellingen en emoties wordt beheerst dan door een weloverwogen oordeel [*pathos*]. Want mensen nemen veel vaker een beslissing op grond van haat of liefde, voorkeur of antipathie, verdriet of vreugde, hoop of vrees, illusies of andere emoties dan op basis van de ware toedracht of van vaste regels.

- Marcus Tullius Cicero (106-43 v. Chr.)